

РЕШЕНИЕ

№ 72

гр. гр. Добрич, 09.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в закрито заседание на девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги М. Павлов

Членове: Павлина Н. Паскалева
 Деница Б. Петкова

като разгледа докладваното от Деница Б. Петкова Въззивно гражданско дело № 20233200500093 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.436, вр. с чл.435,ал.2,т.7 от ГПК:

Образувано е по подадена жалба от Община Генерал Тошево с адрес гр. Генерал Тошево, ул. „Васил Априлов“ № 5, представлявана от В.Д. – кмет, чрез ю.к. Ж. З. /надлежно упълномощена/ , срещу постановление от 30.12.2022г. по изд. дело № 52/2022г. по описа на СИС при ГТРС, с което е отказано да се намали приетото с разпореждане за образуване от 07.11.2022г. адвокатско възнаграждение по изпълнителното дело, платено от взыскателя С. И. с ЕГН *****.

Жалбоподателят поддържа довод за незаконосъобразност на обжалваното постановление. Излагат се съображения, че така поисканото адвокатско възнаграждение е прекомерно, доколкото по изпълнителното дело единствено е подадена молба за образуването му и не са извършвани никакви други действия от пълномощника на страната, а задължението е погасено в срока за доброволно изпълнение. Искане се намаляване на размера на адвокатския хонорар в минимума на Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения от 200 лева.

Насрещната страна по жалбата – взыскателят в изпълнителното производство С. И. с ЕГН ***** изразява становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че освен адвокатско възнаграждението от 200лв. за образуване на изпълнителното дело му се следва такова по чл.10, ал.1, т.2 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По делото са депозираны мотиви от ДСИ при СИС при ГТРС, с които е заявено мнение за допустимост, но неоснователност на жалбата. Добричкият

окръжен съд, като взе предвид становищата и доводите на страните и обсъди доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Изпълнително дело № 52 по описа на СИС при ГТРС е образувано срещу Община Генерал Тошево на 07.11.2022г. по молба на С. И. с ЕГН *****, чрез адв. В.К. – АК-Добрич, за събиране на следните суми: 5457,67 лв. – главница, ведно със законната лихва, считано от 05.11.2019г. до окончателното плащане; 1884,00 лв. – разноски за две съдебни инстанции за заплатени ДТ, възнаграждения за вещи лица и адвокат; 600 лв. – разноски за производство пред ВКС, въз основа на изпълнителен лист от 28.10.2022г. , издаден по гр. дело № 461/2019г. по описа на ГТРС. С така подадената молба вискателят е поискал ЧСИ да наложи запор върху банковата сметка на длъжника. Към молбата за образуване на изпълнителното производство е представен договор за правна защита и съдействие от 04.11.2022г., видно от който вискателят е заплатил в брой на упълномощения от него адвокат В.К. сумата от 500 лв.

С разпореждане от 07.11.2022г. съдебният изпълнител е приел за събиране сумата от 500 лева - платен от вискателя адвокатски хонорар.

Поканата за доброволно изпълнение /ПДИ/ е получена от длъжника на 09.11.2022г. На 16.11.2022г. същият е депозирал възражение за прекомерност на приетото за събиране адвокатско възнаграждение и искане същото да бъде намалено до размера на сумата от 200 лева, определена по реда на чл. 10, ал.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

На 15.11.2022г. по сметка на ЧСИ постъпва цялата дължима по изпълнителното дело сума, с изкл. на оспореното адвокатско възнаграждение.

С обжалваното постановление от 30.12.2022г. искането на длъжника за намаляване на адвокатското възнаграждение е оставено без уважение.

При така установените обстоятелства, от правна страна съдът приема следното:

Жалбата срещу постановлението, с което не е уважено искането по чл.78,ал.5 от ГПК е допустима, като подадена от легитимирана страна, в законоустановения срок, доколкото същата е депозирана на 12.01.2023г., при връчено съобщение на 06.01.2023г.

Разгледана по същество, съдът намира жалбата за основателна по следните съображения:

Съдът, като взе предвид, че единственото процесуално действие, извършено от пълномощника на вискателя, се изчерпва с подаване на молба по чл.426 от ГПК за образуване на изпълнителното дело и че цялото вземане - предмет на принудително събиране, е платено доброволно в срока по чл. 428, ал.1 от ГПК, приема, че на вискателя се дължи само адвокатско възнаграждение по т.1 на чл.10 от Наредба № 1/2004г. в размер на 200,00лв. В конкретния случай е подадена само една молба за образуване на изпълнително дело, с която се изчерпват процесуалните действия на вискателя по изпълнителното дело, реализирани по пълномощие чрез процесуалното представителство на адвокат Колев. Законът обвързва

дължимостта на разносните с реално извършена работа по делото - исково или изпълнително. Други изпълнителни способности не са били предприемани и доколкото с плащането в срока за доброволно изпълнение е погасено цялото задължение в полза на вискателя, освен възнаграждението от 200лв. за образуване на изпълнителното дело, не се следва такова по чл.10, ал.1, т.2 от Наредбата.

По изложените аргументи обжалваното постановление на съдебния изпълнител за разносните е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като адвокатското възнаграждение на вискателя се редуцира до сумата 200лв.

Така мотивиран, Добричкият окръжен съд:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Община Генерал Тошево с адрес гр. Генерал Тошево, ул. „Васил Априлов“ № 5, представлявана от В.Д. – кмет, постановление от 30.12.2022г. по изд. дело № 52/2022г. по описа на СИС при ГТРС, с което е отказано да се намали приетото с разпореждане за образуване от 07.11.2022г. адвокатско възнаграждение по изпълнителното дело, платено от вискателя С. И. с ЕГН *****, за сумата над 200 лв. , вместо което постановява:

НАМАЛЯВА разносните на вискателя С. И. с ЕГН ***** от гр. Генерал Тошево, ул. „Васил Априлов“ № 2, за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по изп.д.№ № 52/2022г. по описа на СИС при ГТРС, от 500 лв. на 200 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, на осн. чл. 437, ал.4 от ГПК.

Препис от решението да се връчи на съдебния изпълнител

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____